

MANIFEST DE LA PLATAFORMA PROU SAL!

Som un grup de persones de Sallent que, fartes davant l'evidència, urgència i gravetat d'un crim ecològic comès durant dècades a la nostra vila, ens hem unit per denunciar-lo. Creiem que després de més de 30 anys sense pràcticament cap resposta ni oposició per part de la gent, ja és hora d'alçar la nostra veu.

Perquè és vergonyós i estem farts que:

- Els interessos econòmics dels dirigents de la mina (abans Potasas del Llobregat, ara Iberpotash), passin per sobre dels drets més bàsics de la gent.
- Destruïxin l'entorn natural i salinitzin aquífers, fonts i el riu Llobregat amb total impunitat.
- Arribi el tren a Sallent per endur-se potassa i no per a les persones, quan el transport públic mai havia estat tan car i escàs.
- Aboquin 8.000 tones de residus salins cada dia sobre sòl forestal (1,4 milions de tones anuals) i no paguin ni llicència d'abocador. Actualment hi ha dipositats uns 20 milions de metres cúbics, més de 40 milions de tones!
- S'hagi fomentat una por al poble que ens ha portat a que el runam i la mina siguin temes tabú, dels que no es parla encara que ens afectin tan directament a diari.
- Facin xantatge amb els treballadors, utilitzant-los d'hostatges, duent a terme acomiadaments exemplars i amenaçant amb el tancament de l'empresa. Justificant i tapant així les seves irregularitats en matèria de seguretat i salut i mediambientals.
- Des de l'any 2.000 hi ha hagut un accident mortal anual i nombrosos accidents greus deguts a les pèssimes mesures de seguretat de l'empresa. Així es preocupen pels seus treballadors?
- Hagin ignorat les diverses mesures existents que podrien prendre per reduir els efectes negatius al medi. Igual que en la seguretat dels treballadors, les han sacrificat per augmentar la producció i reduir costos.

Parlem clar:

¿No ha augmentat el cost en aigua embotellada, pagada de les butxaques dels sallentins, tots els anys en que no era potable l'aigua de l'aixeta? Aquest és el cas de Sant Vicenç de Castellet actualment, des del 2005.

¿No s'ha pagat amb diner públic la potabilitzadora de Sallent, així com les dessalinitzadores en diversos municipis riu avall?

¿Qui pot pagar el cost de l'impacte visual i la salinització de les fonts i del riu Llobregat? El 2003, el Fiscal de Medi Ambient del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, després d'un estudi, va establir com a mesura cautelar la paralització d'abocaments salins al runam. La muntanya, el "mont salat", segueix creixent.

I com que no en tenim prou amb aquesta muntanya, Iberpotash ens presenta recentment un cínic "Pla de Restauració", recuperat d'un anterior Pla de Potasas del Llobregat, on es preveu una duplicació de la superfície del runam.

Però aquest cinisme es queda curt quan el conseller de medi ambient Francesc Baltasar, "d'esquerres i ecologista de debò", està fent mans i mànigues perquè s'aprovi el Pla. Que fa el conseller de Medi Ambient demanant la destrucció d'un espai natural?.

Els veïns i veïnes de Sallent hem de perdre la por, deixar d'amagar-nos i alçar la nostra veu de forma ben forta i ben clara per tal d'exigir sol·lucions reals a aquest greu problema que ens afecta a tots i a totes.

Podríem seguir incansablement, i qui sap si ho farem, però de moment, sense cap finalitat partidista i farts de tants anys d'apatia i agressions al territori, diem:

PROU SAL!